

မောင်ထွန်းသူ
အကျဉ်းစံ

THE SPANISH GARDENER

BY A.J. CRONIN

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

အေ ၊ ဂျေ ၊ ကရိုနင် ၏ အကျဉ်းစံသည် အချစ်ဝတ္ထုတပုဒ် ဖြစ်ပါသည် ။ သို့သော်လည်း အများ ရေးနေကျ အချစ်ဝတ္ထုမျိုး မဟုတ်ပါ။ ဖခင်နှင့် သားကြားတွင် ထားရှိသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည် ။ တနည်းအားဖြင့် အတ္တအားကြီးသူ တ ဦး ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုတပုဒ်ဟု ဆိုနိုင်စရာရှိပါသည် ။ ဤအချက်သည် ဤဝတ္ထုတပုဒ်၏ ထူးခြားမှု တခုဟု ပြောရပါလိမ့်မည် ။

ဤ ဝတ္ထု သည် ကရိုနင် အသက်အရွယ်ကြီးခါမှ ရေးသော ဝတ္ထုတပုဒ်ဟု အဆိုရှိသည် ။ ထို့ကြောင့် လားမသိ၊ ဤဝတ္ထုသည် သူရေးခဲ့သမျှသော အခြားဝတ္ထုများ နှင့် မတူပါ ။

အခြားဝတ္ထုကြီးများ လို ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ် ကြီးမားကျယ်ပြန့်ခြင်းမရှိ ။ တခမ်းတနား ဖွဲ့ဆိုသည့် အဖွဲ့အနွဲ့များ လည်း မပါ ။ ရိုးရိုးစင်းစင်းနှင့် တိုတိုပြတ်ပြတ် ရှိလွန်းလှပါသည် ။ ဤတချက်သည် လည်း ဤ ဝတ္ထု ၏ ထူးခြားမှုတခုဟု ပင် ဆိုနိုင်စရာရှိပါသည် ။

သို့သော်လည်း လူတို့ ၏ သဘောမနောကို ကောင်းစွာ သိနေသော စာရေးဆရာကြီး တစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ လူတို့ ၏ စိတ်နေစိတ်ဓာတ်များ နှင့် အကျင့်စရိုက်များကို ဖော်ပြရာ၌ မူ

အလွန်ပီပြင်၍ အသက်ဝင်လှသည် ကို သတိထားမိကြပါလိမ့်မည်။
ဤ အချက်သည် ဝတ္ထုကောင်း တပုဒ်၏ အင်္ဂါရပ်ကို
ဖော်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည် ဟု ထင်ပါသည်။

ဤဝတ္ထုကို စာရေးဆရာကြီး ကရိုနင်က စပိန်ဥယျာဉ်မှူးဟု
အမည်ပေးခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်အဖြစ် အသွင် ပြောင်းကြသည့် အခါတွင်
လည်း ဤအမည်ကိုပင် သုံးခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း ကောလီးယား
မဂ္ဂဇင်းမှ လစဉ် အခန်းဆက် ဝတ္ထုအဖြစ် ထည့်သွင်းသည့် အခါတွင် မူ
The Prisoner အမည်သို့ ပြောင်းလဲ ခဲ့သည်။ ယခု ဤဝတ္ထုကို
မြန်မာပြန် သည့် အခါ ကျွန်တော်တို့က အကျဉ်းစံ ဟု ပေးပါသည်။

အကျဉ်းစံနှင့် ပတ်သက်၍ မပြော မဖြစ်သည့် အချက်တချက်မှာ
ဇာတ်ကောင် တချို့၏ အမည်များ ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ
ထုတ်ဝေသည့် စာအုပ်တွင် ပါရှိသော ဇာတ်ကောင်တချို့၏ အမည်များ
သည် အမေရိကန်နိုင်ငံထုတ် စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အမည်များ
နှင့် မတူဘဲ ကွဲလွဲလျက်ရှိပါသည်။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည် ကို
ကျွန်တော်တို့ အတိအကျမသိပါ။ ယင်းကဲ့သို့ အမည်များ
ကွဲလွဲနေသော်လည်း စာရေးဆရာ၏ မူရင်းဇာတ်လမ်းမှာ မူလုံးဝ
အပြောင်းအလဲမရှိပါ။ ဤအချက်ကိုမူ အတိအကျပြောနိုင်ပါသည်။

အကျဉ်းစံသည် လင်နှင့် မယား၊ သားနှင့် အဖ အလုပ်ရှင်နှင့်
အလုပ်သမား၊ လူကြီးနှင့် လူငယ်၊ လူဆိုးနှင့် လူကောင်း၊ တရားသူကြီး
နှင့် တရားခံ၊ ပုလိပ်နှင့် အကျဉ်းသား၊ ခင်တွယ်ခြင်းနှင့် မုန်းတီးခြင်း၊
ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ပူဆွေးခြင်း၊ မာနနှင့် အာဃာတ၊ လွတ်လပ်ခြင်းနှင့်
အနှောင်အဖွဲ့၊ အမှားနှင့် အမှန်၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်း စသည့်
လူ့လောက လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းရှိ လူတစ်စု၏ အားပြိုင်မှု အမျိုးမျိုးကို

ဖွဲ့ဆိုထားသော ဝတ္ထုကြီးတပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ ။

သို့ဖြစ်ရာ စာဖတ်သူများ အနေဖြင့် ရာထူးကြီးသည် ဖြစ်စေ
ငယ်သည် ဖြစ်စေ၊ ပညာတတ်သည် ဖြစ်စေ၊ မတတ်သည် ဖြစ်စေ၊
ချမ်းသာသည် ဖြစ်စေ ဆင်းရဲသည် ဖြစ်စေ လူသည် လူလျှင်သာ
ဖြစ်သည် ဟူသော အချက်ကို ဤအားပြိုင်မှုများကြား၌
ရှာဖွေတွေ့ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ။

မောင်ထွန်းသူ

၁၉၈၄-ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက် ။

* * *

အခန်း (၁)

ယမန်နေ့ညက ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့မှ လာခဲ့ရသော ခရီးမှာ ပင်ပန်းလွန်းလှချေသည်။ မီးရထားလမ်း ဆုံရာဖြစ်သော စပိန်နိုင်ငံ နယ်စပ်ရှိပို့တ်ဘောင်းမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ ခရီး မကြန့်ကြာသင့်ဘဲ ကြန့်ကြာခဲ့ရသဖြင့် သူတို့ မှာ အချိန်မီနစ်လေးဆယ်မျှ နောက်ကျခဲ့ရ၏။ ထိုကဲ့သို့အဆင်မပြေ ဖြစ်ရသည့် အထဲတွင် ပစ္စည်းအသယ်အချ လုပ်သူ တဦးသော အလုပ်သမား၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ နှေးကွေး လေးလံမှုကြောင့် ဘာစီလိုနားမြို့မှ နေ၍ သူတို့ ဆက်စီးရမည့် မနက် ရထားကို မမီဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ။

ယခု သူတို့ ကော် စ တာ ဘ ရား ဗား မှ ထွက်သော မီးရထားပေါ်ရောက်နေသည့် ညနေ ငါးနာရီ ထိုးခါနီး အချိန်တွင် မူ သူတို့ မှာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက် ရှိကြလေပြီ။ အဝတ်အစားများ မှာ လည်း ညစ်ပတ် ပေရေလျက်ရှိနေကြပြီ ဖြစ်၏။ အလုပ်သမားလိုသလောက်ငှားမရခြင်းနှင့် ခေတ်မီစက်ကိရိယာ ပစ္စည်းချို့တဲ့ ခြင်းတည်းဟူသော အခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့် အခါတိုင်း ကောင်စစ်ဝန်သည် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတတ်သည်။ ။

ယခုလည်း သူ့စိတ်သည် မကြည်မလင် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သူသည် ညစ်ပတ်ပေရေလျက် ရှိသော ရထားတွဲထောင့်တွင်

တော ငှ် တော ငှ် မတ် မတ် ကြီး ထိုင် နေ ရာ မှ သူ့ရှေ့တည့်တည့် သစ်သားခုံပေါ်၌ ထိုင်ပြီး သူ့အား မဝံ့မရဲအမူအရာဖြင့် တလေးတစား လှမ်းကြည့်နေသော သူ့သားငယ်အား မျက်မှောင်တချက်ကုပ်၍ ကြည့်သည် ။ ရထားတွဲ အတွင်း၌ ရှိနေသော လေမှာ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်မှု ကင်းမဲ့လှချေသည် ။ ကြက်သွန်ဖြူနံ့များ နှင့် ချဉ်စုတ်စုတ်အောက်သိုးသိုး အနံ့များ သည် လေ ထဲ တွင် ပျံ့လွင့် နေလျက်ရှိသည် ။ ကောင်စစ်ဝန်သည် သူ့သား ငယ် ၏ မျက်နှာကို စိုးရိမ်မကင်းသောမျက်နှာထားဖြင့် ကြည့်နေရာမှ စောစောက မေးခဲ့ပြီးဖြစ်သော မေးခွန်းကိုပင်တတိယအကြိမ် ထပ်မေးပြန်သည် ။

" မင်း ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးနော် ၊ နီကိုလတ်စ် "

" ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး..... ဖေဖေ "

ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးနှင့် ခုန်ပေါက် ပြေးသွားနေသော မီးရထားသည် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ချိုးကွေ့သွားသည် ။ နှစ်ဦးစလုံးတဘက်သို့ ယိမ်းထိုးသွားကြသည် ။ မီးရထားသည် စူးရှသော ဥဩသံကို တချက် ပေးလိုက်ကာ လူသူလေးပါး ကင်းမဲ့ပြီး တိတ်ဆိတ် ခြောက်သွေ့လျက်ရှိသော ဆန်ဂျော်ဂျီဘူတာရုံ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏ ၊

ကောင်စစ်ဝန်သည် နီကိုလတ်စ်၏ လက်ကိုဆွဲကာ ရထားတွဲပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည် ။ ဘူတာပတ်ပတ်လည်ရှိ ဆီအုန်းပင်များ ဆီမှ ယပ်တောင်နှင့် တူသော အရွက်များ သည် လေတိုးတိုင်း လှုပ်ရမ်း အော်မြည်လျက် ရှိကြသည် ။ ပထမတော့ သူတို့ အား လာကြိုသူ မရှိဟူသောအတွေးဖြင့် ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်သည် ကုပ် ကျ သွားသော် လည်း ချက်ချင်းပင် သူ့မျက်လုံး အစုံ သည်

ကြည်ကြည်လင်လင် ပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ။

ဘူတာအဝင်တွင် မီးခိုးရောင် မော်တော်ကားတစီး။
စက်ခေါင်းအဖုံးထိပ်၌ စိုက်ထူထားသော အမေရိကန် အလံငယ်သည်
လေ တွင် တဖျပ်ဖျပ်။ ကားဘေးတွင် ချည်ထည် ဝတ်စုံကို
သေသပ်ကျနစွာ ဝတ်ဆင်ထားသော လူရွယ်တဦး ရပ်လျက်။
ဝတ်စုံသည် လျှော်ရဖန်များ ဤ တွန့်သည့် နေရာတွန့်၍ ကြေသည့်
နေရာက ကြေလျက်ရှိသည်။ ။ လည်ပင်းတွင် ဘိုးတိုင်တပ်ထားသည်။ ။
ခေါင်းတွင် အဝါရောင် ကောက်ရိုး ဦးထုပ်ဆောင်းထားသည်။ ။
ရထားပေါ်မှ ဆင်းလာသည့် ခရီးသည် နှစ်ဦးကို မြင်လိုက်သောအခါ
တွန့်ဆုတ်သော အမူအရာဖြင့် လျှောက်လာသည်။ ။ သူ့နောက်မှ
ကပ်လိုက်လာသူမှာ ယာဉ်မောင်း...။

' မစ္စတာ ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီး ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ် ... ခင်ဗျာ၊
တွေ့ရတာ အလွန်ဝမ်းသာပါ တယ်ခင်ဗျာ၊ မနက်ရထားနဲ့
ပါလာလိမ့်မယ်ထင်လို့ ကျွန်တော်တို့ လာကြိုခဲ့ပါသေးတယ်၊ ကျွန်တော့်
နာမည်က အေလ်ဗင်ဘာတန်ပါ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ရုံးဝန်ထမ်း
တယောက်ပါ '။

သူသည် ယာဉ်မောင်းဘက်သို့လှည့်လိုက်သည်။ ။ ယာဉ်မောင်းသည်
အသား ညိုမောင်းမောင်း၊ ကိုယ်လုံး တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် စပိန်လူမျိုး တဦး။
အယ်လ်ပါကား ဂျက်ကက် ချည်ဘောင်းဘီရှည် ဝတ်ထားသည်။ ။
စီးထားသည့် ရှူးဖိနပ် ဦးချွန်သည် အညိုနုရောင်။

' ကဲ ... ဂရေစီယာ...၊ ရထားပေါ်က ပစ္စည်းတွေ ချကြစို့ '။

မသာမယာ ဖြစ်နေသော ဘရန်ဒီး၏ စိတ်သည် မော်တော်ကားကို
ကြည့်ပြီး အနည်းငယ် ပြေသွားသယောင် ရှိသည်။ ။ မော်တော်ကားမှာ

အဆင့်အတန်းမြင့်သော ဝီးရပ်စ်အဲရီး အမျိုးအစားကားဖြစ်သည် ။
ပွတ်တိုက်သုတ်သင် ထားသည် မှာ ဝင်းလက် တောက်ပြောင် နေသည် ။

တာယာ များကလည်း အသစ်။ ထိုင်ခုံကူရှင်များ နှင့် ကူရှင်
အဖုံးများ ကလည်း အသစ်။ ရထားပေါ်မှ ပစ္စည်းများ သယ်ချ
နေခိုက်တွင် သူသည် ဘေးမှ ရပ်၍ ကြည့်နေသည် ။ အရပ်က
ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က တောင့်တောင့်။
သူ့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရှေ့သို့ ယောင်ယောင်ကလေး ကိုင်းညွတ်နေသည် ။
ခပ်သွယ်သွယ် မျက်နှာ၏ အသွေး အရောင် သည် ဝါဖန့်ဖန့်။
နှာခေါင်းဘေး တဘက်တချက်တွင် ထင်ရှားသော
အရေးအကြောင်းများ ။

မျက်နှာထားက ပျော့ပျောင်းသည် ဟု လည်း မဆိုသာ၊
တင်းမာလွန်းသည် ဟု လည်း မပြောနိုင်။ ရင့်ကျက် တည်ငြိမ် ပြီး
အေးဆေးခန့်ညားသော အသွင်အပြင် ရှိသည် ။ သူ့လက်
အောက်ဝန်ထမ်းများ ရှေ့ ရောက်လျှင် ဤမျက်နှာမျိုးကို သူ
အမြဲထားလေ့ရှိသည် ။ မြင်ရုံမျှဖြင့် ရိုသေ ခန့်ညားရသည့် မျက်နှာထား။

'အိမ်ကို လည်း နှစ်သက်လိမ့်မယ် လို့ ကျွန်တော်
မျှော်လင့်မိပါတယ်ခင်ဗျာ' ဟု အေလ်ဗင်က ပြောသည် ။

'သူ့ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နဲ့ အကျင့်စာရိတ္တအတွက်
ထောက်ခံစာတွေလဲရှိပါတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့မိန်းမ မက်ဂ်ဒါးလီးနားဟာ
အကောင်းဆုံး ထမင်းချက်တယောက်ပါ ခင်ဗျာ '

ဟာရင်တန် ဘရန်ဒီးက ခေါင်းတချက် ညိတ်လိုက်သည် ။

'တို့သွားဖို့ အသင့်ဖြစ်ပြီလား '

‘ ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ ၊ အသင့်ဖြစ်ပါပြီ ’ ဟု အလံဗင်က ကသောကမျောရေရွတ်သည် ။

သူတို့ အားလုံး ကားထဲသို့ ဝင်ကြသည် ။ မော်တော်ကား စထွက်သည့် အချိန်မှ စ၍ ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်လုံးများ သည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မြို့အနေအထားကို ကြည့်လာသည် ။ လက်တဘက်က သူ့သားငယ်ကို ပွေ့ပိုက်ထားသည် ။ သူ့သားငယ်၏ သေးသွယ်လှပသော လက်ချောင်း ကလေးများ သည် အဆီပြန်လျက်ရှိ၏။ အခု သူရောက်လာသော နေရာ ဒေသတွင် သူစက်ဆုပ်မုန်းတီးသော ရာသီဥတုမျိုးတော့ ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု သူတွေးသည် ။

ပ င် လ ယ် ပြ င် ပေါ် မှ ဖြတ်သန်းလာနေသော လေသည် သန့်စင်လတ်ဆတ်သည် ။ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်နိုင်လွန်းလှသော ကမ်းနား လမ်းမကြီး သည် တချို့နေရာများ တွင် မညီမညာ ရှိနေသော်လည်း သန့်ရှင်းသည် ။ လမ်းမ၏ ဘေးတဘက်တချက်တွင် ဖြူဖွေးလှပသော သဲပြင်သည် ဘောင်ခတ် ထားသည့် နှယ် တည်ရှိနေသည် ။ ထိုသဲပြင်များ နှင့် လမ်းမီးတိုင်များကြားတွင် လူအများ အညောင်းအညာပြေ လမ်းလျှောက်ရင်းလေညင်း ခံနိုင်သည့် လူသွားလမ်းများ ရှိသည် ။

တဖြည်းဖြည်းချင်း ဆုတ်ခွာစ ပြုနေပြီဖြစ်သော ဖေဖော်ဝါရီလနေရောင်ခြည် သည် ဖြာဆင်းလျက်ရှိ၏။ အပန်းဖြေရာ ပန်းခြံအတွင်းဝယ် ပန်းမျိုးစုံသည် အစွမ်းကုန် ဖူးပွင့်နေကြပေသည် ။ ပန်းခြံ၏ အလယ်တွင် ရေပန်းတခု ။ ထိုရေပန်း၏ တဘက်တွင် တေးဂီတ ဖြေဖျော်ရာ စင်တခု။ စင်၏ တဘက်ရှိ ခုံတန်းရှည်များ

ပေါ်ဝယ် လာဂေးစီးတား သတင်းစာ ဖတ်နေကြသော အဘိုးအိုများ ။
ယင်းတို့ နှင့် မနီးမဝေးတွင် အလွန်ခေတ်မမီတော့သည့် ဘတ်စ်ကား
တစ်စီး။ ထိုကားပေါ်မှ ခရီးသည် များ ဆင်း လာလျက်ရှိကြ၏။

ကော င် စ စ် ဝ န် ၏ အ မြ င် အာ ရုံ တွ င် သာယာလှပသော
လူ့ဘဝဖြစ်စဉ်တခုသည် အသက်ဝင် လှုပ်ရှားလျက် ရှိလေသည် ။
လမ်းတဘက်တွင် မူပန်းနုရောင် သုတ်ထားသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်း။
ကျော င်း ၏ ခေါင်မိုးတဘက်တချက်တွင် မျှော်စင်နှစ်ခု ရှိသည် ။
ထိုစင်နှစ်ခု၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် ခေါင်းလောင်းစင်၊ ထိုစင်၏
အ ပေါ် ဘ က် တွ င် အရောင်မှေးမှိ န်လျက်ရှိနေပြီဖြစ်သော
လက်ဝါးကပ်တိုင်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်
စတိုးဆိုင် တဆိုင် နှစ်ဆိုင် ရှိသည် ။ အီးလ်ချန်တာကိုးဟု
အမည်ပေးထားသော စားသောက်ဆိုင် တခုလည်း ရှိသည် ။
ထိုလမ်းကိုလွန်သော် သင်္ဘောဆိပ်ဘေးရှိ အရောင်းအဝယ်
စည်ကားရာရပ်ကွက်။ ကောင်စစ်ဝန် ရုံးသည် ဤရပ်ကွက်အတွင်း၌
တည်ရှိလေသည် ။

သူ၏ အလုပ် အများ ဆုံး တည်မှီရမည် ဖြစ်သော
သင်္ဘောကျင်းကိုကြည့်ရသည် မှာ အားတက်စရာမရှိ။ အပေါ်ယံ
အသွင်အပြင်ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် စိတ်ပျက်စရာကောင်းနေသည် ။
ဘယ်နေရာကို ကြည့်ကြည့် တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့ လွန်းလှ၏။
တက်ကြွသော အသက်ဝင် လှုပ်ရှားမှုသည် ကင်းမဲ့လှချေသည် ။
စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလောက်သည့်
ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုလုပ်ငန်းမျိုး ရှိလိမ့်မည်ဟု သူ မထင်။ ဤဒေသမှ
သားရေနယ် ပစ္စည်းများ ၊ ဓာတ်မြေဩဇာများ ၊ သံလွင်ဆီများ နှင့်
နာမည်ကြီး တာရာရိုးနားပုန်းရည်မှ တပါး အခြားထူးခြားသည့်

ကုန်ပစ္စည်းများ လည်း တင်ပို့ ရောင်းချစရာရှိလိမ့်မည် မထင်။

ဆိပ်ခံတံတားတွင် တံငါလှေကြီးနှစ်စီးနှင့် မီးသင်္ဘောတစီးသာလျှင် ဆိုက်ကပ်ထားသည်။

မီး သင်္ဘော ၁ မှာ ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောမဟုတ်။ ပြည်တွင်း ကမ်းရိုးတန်းသွား သင်္ဘောတစီးမျှသာဖြစ်၍ သံချေးအထပ်ထပ် တက်နေသဖြင့် အရောင်အဆင်းပင် မပေါ်နိုင်တော့ပေ။ မီး သင်္ဘော ၁ ပေါ်မှ စည်ပိုင်းများကိုအလွန် ခေတ်မမီတော့သည့် စက်သီးတခုဖြင့် အောက်သို့ ချ ပေးလျက်ရှိသည်။ ။ အောက်သို့ ရောက်လာသည့် စည်ပိုင်း များကို မြည်း သုံးကောင်ကတဆင့် သယ်ယူ ပို့ပေးလျက်ရှိ၏။ ဤလုပ်ငန်းခွင်တွင် သင်္ဘောသားတချို့သည် ပျင်းရိ လေးတွဲစွာဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက် ရှိကြလေသည်။

ယခင်က ပေါ်နေကျဖြစ်သော နာကျည်းစိတ်သည် သူ့ရင်ကို ပြင်းထန်စွာရိုက်ခတ် လာပြန်သည်။ ။ အခုလို အသက် လေးဆယ့်ငါးနှစ် အရွယ်ကျခါမှ ဘာကြောင့် သူ့ကို ချောင်ထိုးကြလေသနည်း။ သူသည် နှစ်ပေါင်း ဆယ့်ငါးနှစ်တိတိမျှ ဥရောပတိုက် အတွင်းရှိ နိုင်ငံ အတော်များများ ၌ သူများ လို ပေါ့ပေါ့တန်တန်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်။ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကြိုးစား အားထုတ်၍ လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လုပ်ရည် ကိုင်ရည် ကျတော့လည်း သူများ ထက် သာခဲ့သည်။ သူ့ဥပဓိရပ်နှင့် သူ့အစွမ်းအစ အရသာ စကားပြောကြတမ်း ဆိုလျှင် သူ သည် အမြင့်ဆုံးသော ရာထူးတခု ရဖို့ ရှိသည်။ ။ လုပ်သက် တခုတည်းနှင့် ပင် သူသည် ပါရီ သို့မဟုတ် ရောမ သို့မဟုတ် လန်ဒန်လို နေရာမျိုး၌ အမြင့်ဆုံးသော ရာထူးတခုဖြင့် တာဝန် ထမ်းဆောင် ရဖို့ ရှိသည်။

ထိုကဲ့သို့သော အခွင့်အရေးမျိုး ရှိနေပါလျက်နှင့် သူ့အား
ဘာအလုပ်မှ မည်မည်ရရ မရှိနိုင်သည့် ဤဒေသသို့ ပို့ခဲ့ကြ၏။
လွန်ခဲ့သော ဆယ့်ရှစ်လအတွင်းကဆိုလျှင် သူသည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ
အာဗီးလီး၌ နေ၍ နော်မန်ဒီ ကမ်းခြေတလျှောက်ရှိ နုံးမြေများကြားတွင်
လျှောက်သွားယင်း ဤတကြိမ် သူပြောင်းရွှေ့ရမည့် နေရာသည် သူနှင့်
အထိုက်တန်ဆုံးသော နေရာဒေသကောင်းတခု ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
မျှော်လင့်ခဲ့မိ၏။ ထို့နောက် ထွက်လာသည့် အမိန့်က ဆန် ရျော်ဂျီ။
အဆိုးဆုံးသော နေရာတခု။ ဤနေရာ၌ တာဝန်ကျခဲ့သော
တင်းနေးသည် လုပ်သက်အားဖြင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် သူ့ထက်လုပ်သက်
သုံးနှစ်ငယ်သည် ။ သို့သော်လည်း တင်းနေးအား
ပထမတန်းကောင်စစ်ဝန် ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ပေးပြီး မက်ဒရစ်မြို့ရှိ
လေတွန် ဘေးလီးလက်အောက် သို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့ကြသည် ။
သူ့ကျတော့။

‘ ဟိုမှာ ကြည့်ပါဦး ဖေဖေ ၊ သိပ်လှတာပဲ ’

မော် တော် ကား သည် မြို့ပြင်သို့ ရောက် လာသည် ။
မက်စောက်ကွေ့ကောက်ပြီး သဲထူထပ်သော တောင်ကုန်းလမ်း အတိုင်း
တက်လာသည် ။ ငွေရောင် တောက်နေသော ယူကလစ်ပင်များ သည်
လမ်း၏ တဘက်တချက်တွင် အစီအရင် တန်းလျက် ရှိကြ၏။
တောင်ကုန်းထိပ်သို့ရောက်သောအခါ နီကိုလတ်စ်သည်
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည် ။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
စိတ်ဝင်စားလာသည် ။ သူသည် အောက်ဘက်မှ ရှုခင်းအလှကို
လက်ညှိုး ထိုးပြပြီး သူ့အဖေအား လှမ်းပြောသည် ။

မြေထဲပင်လယ်ဒေသ၏ အပြောကျယ်လှသော ရေပြင်သည်

တောင်ကုန်းခြေရင်း မှ နေ၍ သူတို့ အား မော့ကြည့် နေသကဲ့သို့ ရှိသည် ။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ မီးပြတိုက်ဆီသို့ တလိပ်လိပ်ပြေးသွားရိုက်ခတ်နေသော ပင်လယ်လှိုင်း များ သည် ဖွေးဖွေးလှုပ်လျက်ရှိ၏။ မြောက်ဘက်တလွှားတွင် တတောင် ပေါ်တတောင် ဆင့် နေသည့် တောင်တန်းများ သည် ပြာသောကောင်းကင်ဆီသို့ ထိုးတက် လျက်ရှိကြလေသည် ။ လေနင့် အတူ ပါလာနေသည့် ဆားနို့သည် ပြင်းထန် စူးရှလှပေသည် ။ သူတို့ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထိကရုံးချုံကြီး တခုနှင့် ကွယ်လုလုဖြစ်နေသော နီရဲရဲ အုတ်ကြွပ်များ မိုးထားသည့် အိမ်ကြီးတလုံးသည် မားမားမတ်မတ်ကြီး ရပ်လျက် ရှိသည် ။ အိမ်ကြီး၏ အမည် 'ကင်ဆာဘရီဇာ' ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်သည် အိမ်အဝင်ဝတွင် ချိတ်လျက်။

'မင်း သဘောကျရဲ့ လား'

အေလ်ဗင်ဘာတန်က နီကိုလတ်စ်အား လှည့်ကြည့်ပြီးမေးသည် ။ မေး သံ တွင် သူလိုချင်သော အဖြေ ရတန်ကောင်းရဲ့ ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကလေးပါသည် ။ စိုးရိမ်ကြောင့် ကြမူ ကလေးလည်း မသိမသာ ရောစွက်နေပုံရ၏။ နီကိုလတ်စ်က အဖြေမပေး။ သို့သော်လည်း အခု သူမြင်နေရသော အိမ်သည် သူ့အိမ်သစ်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်နေသည် ။ နီကိုလတ်စ်သည် အသက်ကိုးနှစ်မျှသာ ရှိသေးသော်လည်း ထိုကိုးနှစ်တာ ကာလအတွင်း အပြောင်းအလဲများ စွာနှင့် ကြုံခဲ့ရဖူးပြီ။

ထို့ကြောင့် လည်း သူ တွင် အံ့သြတတ်သည့် အလေ့အကျင့်ပင် မရှိသလောက် ဖြစ်နေခဲ့ရပြီ။ ဤကြားထဲမှ ပင် ထည်ဝါခန့်ညားသော

အသွင်ဖြင့်တလုံးတည်း တသီးတခြားခွဲ၍ ထီးတည်းကြီး
တည်ရှိနေသော အိမ်ဟောင်းကြီး အပေါ်တွင် စိတ်မဝင်စားဘဲ မနေနိုင်။
ကောင်စစ်ဝန်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် သူ့ သားငယ် နီကိုလတ်စ်ကဲ့သို့ ခံစား
ရဟန်တူ၏။ ကျောက်စရစ်ခင်း လမ်းအတိုင်းဝင် လာပြီး
အိမ်ရှေ့ရောက်၍ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာချိန်တွင် သူ့မျက်နှာသည်
အိမ်ကြီး အပေါ်၌ စိတ်ဝင်စားသည့် လက္ခဏာကို ဖော်ပြလျက်
ရှိလေသည်။ ။

အိမ်ကြီးကိုဒေသခံ သဲကျောက်များ ဖြင့်
ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ။ နှစ်ကာလ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၍ အဝါရောင်
ကျောက်များ သည် မူလအရောင်ပျောက်ကာ ပယင်းနုရောင် ဖျော့ဖျော့
ဖြစ်နေသည်။ ။ အိမ်ပုံစံက မူးရစ်ပုံစံ။ အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်သည်
ကျယ်ဝန်းသည်။ ။ ဆင်ဝင်အမိုးမှာ လိပ်ခုံးအမိုး။ အိမ်ခေါင်မိုးသည်
ပြန့်ပြူးသည်။ ။ အိမ်အပေါ်ထပ်မှ ပြတင်းပေါက်တံခါးများ သည်
ကျယ်ဝန်းလှသော လသာဆောင်ဘက်သို့ ထိုးထွက်နေကြသည်။ ။
အိမ်၏ ဗယ်ဘက်တွင် ကျောက်စရစ်ခင်း လူသွား လမ်းကလေးရှိသည်။ ။
ရေညှိများ ထူထပ်စွာ တက်လျက် ရှိသဖြင့် တလမ်းလုံး စိမ်းလျက်ရှိ၏။
ထို လမ်း သည် မြင်းဇောင်းများ နှင့် အိမ်နောက်ဘက်
အဆောက်အအုံများ ဆီသို့ သွားရာလမ်း ဖြစ်၏။ လမ်း၏ တဘက်တွင်
ပန်းခြံ။

'အိမ်ကတော့ အိမ်အိုအိမ်ဟောင်းကြီးပဲခင်ဗျာ' ဟု အေလ်ဗင်က
သူ့အထက်အရာရှိကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်နှာကို တချက်အကဲခတ်၍
ပြောသည်။ ။ 'တချို့နေရာတွင် ဆိုယင် ပြန်ပြင်လို့ တောင်မရတော့ဘူး၊
လျှပ်စစ်ဓာတ်အားလဲမရဘူး၊ ဓာတ်ငွေ့အားပဲရတယ်၊ ဒါပေမယ့်
မစ္စတာတင်းနေး ကတော့ဒီအိမ်ကြီးကို သူရတာဟာ အင်မတန်

ကံ ကော င်း တ ယ် လို့ ယူဆခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရုံးအနီးအနား
တ ပို က် မှာ အိမ်ငှားရဖို့ က မလွယ်ဘူး၊ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းနဲ့
တခမ်းတနား ရှိတဲ့ အိမ်မျိုးက ဒီဘက်မှာ ပဲ ရနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် မို့....'

'ဒါပေါ့လေ' ဟု ကောင်စစ်ဝန်က ပြန်ပြောသည်။ ။

သူ သ ည် ဆ င် ဝ င် အောက်မှဖြတ်၍ အိမ်တံခါးဆီသို့
လျှောက်သွားသည်။ ။ အနက်ရောင် အဝတ်အစားများကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်
ဝတ်ဆင်ထားသောကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ခပ်တောင့်တောင့်
အမျိုးသမီးတယောက်သည် တံခါးဝမှ ရပ်၍ သူတို့ အား အပြုံးဖြင့်
ဆီးကြိုလျက် ရှိသည်။ ။ အေလ်ဗင်ဘာတန်ကထမင်းချက် မက်ဂ်
ဒါလီးနား ဖြစ်ပါသည် ဟု မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ။

အိမ်အတွင်း ဘက်မှ ရောင်စုံကျောက်သလင်းများဖြင့်
မွမ်းမံခြယ်လှယ်ထားသော ခန်းမကြီးသည် ကောင်စစ်ဝန်အား
ဆီးကြိုလျက်ရှိသည်။ ။ ခန်းမကြီးသည် ကျယ်ဝန်းအေးမြလှပေသည်။ ။
ခန်းမကြီး၏ တဘက်တွင် ထမင်းစားခန်း၊ ထမင်းစားခန်းနှင့် တွဲလျက်
အခန်းမှာ ဧည့်ခံခန်းမကြီး ဖြစ်၏။

နှစ်ခန်းစလုံး တံခါးနှစ်ထပ် တပ်ဆင်ထားသည်။ ။ အခန်းများ
အတွင်းရှိ အပြင်အဆင်၊ အခင်းအကျင်းနှင့် အထားအသိုများ သည်
ထည်ဝါခန့်ညားပြီး လှပနေပေသည်။ ။ နောက်ဘက်တွင်
ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်တက်သွားနေသော သစ်ချသား လှေကား။

ခရီးပန်းလာသဖြင့် နွမ်းနယ်နေပြီဖြစ်သော ကောင်စစ်ဝန်သည်
စိတ်မပျံ့တပါးဖြင့် လှေကားမှ ဖြည်းလေးစွာ တက်သွားပြီး အပေါ်ထပ်မှ
အခန်းများကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုသည်။ ။ သူနှင့် သူ့သား
အတွက်အခန်းနှစ်ခန်း အပြင် အခန်းပိုတွေ အများကြီးရှိသည်။ ။

ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နေလာသော ဧည့်သည် များ အတွက် ပူစရာမရှိ။ သူသည် ထည်ထည်ဝါဝါနှင့် တခမ်းတနား နေထိုင်သော အလေ့အထတွင် စွဲမြဲလာသူဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ အိမ်ကြီးကြီး အခန်းများများ ရှိနေခြင်းကို သဘောကျသည် ။ စားပွဲ။ ကုလားထိုင်၊ ဗီရိစသော အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ပစ္စည်းများကိုကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်၍ ခင်းကျင်းထားခြင်းကိုလည်း သူ ကြိုက်သည် ။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂ ပစ္စည်းများကို သုံးရာ၌ လည်း ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းများကိုသုံးရမှ ကျေနပ်သူ ဖြစ်၏။

အိမ်ထဲတွင်ခင်းကျင်းထားသည့် ပစ္စည်းများမှာ ရှေးဆန်ဆန်ပစ္စည်းများ ချည်း ဖြစ်သဖြင့် သူသဘောမကျစရာမရှိ။ သူ မြင်တွေ့နေရသမျှသည် ကျေနပ်စရာချည်း ဖြစ်သည် ။ အိမ်ပတ်ပတ်လည်ရှိ လူသွားစင်္ကြံဆောင်များ ဆီမှ ထွက်လာနေသည့် ဟောင်းမြင်းသော အနံ့အသက်များကိုရှူရှိုက်နေရ ခြင်းသည် ပင်လျှင် အရသာတမျိုးရှိနေသည် ။ သူပစ္စည်းအားလုံးရောက်လာသည့် အခါတွင် ပါလာမည့် သူ့ စာအုပ်များ နှင့် ကြွေထည်ပစ္စည်းများကို စနစ်တကျနှင့် တခမ်းတနားထားနိုင်မည့် အခန်းလွတ်များ ရှိနေခြင်းမှာ လည်း သူ့အတွက် စိတ်ချမ်းသာစရာပင် ဖြစ်၏။ ရှေးဟောင်းကြွေထည် ပစ္စည်းများ စုဆောင်းခြင်းသည် သူ့ဝါသနာ တခုဖြစ်သည် ။ ထိုဝါသနာအရ လွန်ခဲ့သော နှစ်များ စွာ အတွင်းက ရောက်လေရာ အရပ်တွင် ရသလောက် ရှာဖွေစုဆောင်းထားခဲ့သည် ။

အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်ဆောင်ဘက် ပြန်ထွက်လာသည့် အခါတွင် မူ ကောင်စစ်ဝန်၏ မျက်နှာထားသည် ကြည်လင်သာယာလျက်ရှိသည် ။ သူ့မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်နေသော အေလ်ဗင်သည် စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည် ။

သူ့မျက်လုံးများ သည် ဝင်းလက် တောက်ပြောင်လာသည် ။ သူ့
အမူအရာ မှာ သစ္စာရှိသောခွေးတကောင်နှင့် တူလှ၏။ အိမ်ကို ကြိုက်မှ
ကြိုက်ပါ့မလား ဟူသောသံသယစိတ်ဖြင့် ငြိမ်ကုပ်နေရာမှ ချက်ချင်းပင်
ရွှင်လန်းတက်ကြွလာသည် ။ သူ့အထက် အရာရှိကြီးဖြစ်သော
ကောင်စစ်ဝန်၏ နှုတ် မှ သူ့အားချီးမွမ်းစကား ပြောလာလိမ့်မည်ဟု
လည်း မျှော်လင့်ထားသည် ။

'အားလုံး အဆင်ပြေအောင်တော့ လုပ်ထားပါတယ် ခင်ဗျာ၊
မစ္စတာတင်းဇေး ပြောင်းသွားပြီးတဲ့ နောက် အချိန်ကလဲ သိပ်မရခဲ့ဘူး၊
ရသလောက် အချိန်ကလေးနဲ့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ကျွန်တော်
လုပ်ထားရတာပါ '

' ဟုတ်တာပေါ့ ' ဟု ကောင်စစ်ဝန်က လေအေးကလေးနှင့်
ပြန်ပြောသည် ။ သို့သော်လည်း သူ့အသံမှာ ဝေခွဲရ ခက်သည် ။
ချီးမွမ်းသံလား၊ မတော်ပြောပြောလိုက်ခြင်းလား၊ ခွဲခြားသိဖို့ မလွယ်။
ပြောဟန်ဆိုဟန် လေယူလေသိမ်းနှင့် မျက်နှာထားကအစ
တည်ငြိမ်လွန်းလှသည် ။

တကယ်တော့ ကောင်စစ်ဝန်သည် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး
နယ်ပယ်၌ အတွေ့အကြုံများ သူ ဖြစ်သည် ။ ရေးကြီးခွင်ကျယ်
မပြုလောက်သည့် အလုပ်တခုအတွက် သူ့လက်အောက် ဝန်ထမ်း
တဦးအား ချီးမွမ်းစကားပြောလိုက်ခြင်းအားဖြင့် အရောတဝင်
မပြုသင့်ဟု ယူဆသူဖြစ်သည် ။ မိမိ၏ စီမံခန့်ခွဲမှုကို အလွယ်တကူနှင့်
ပျက်ပြားသွားစေမည့် အပြောအဆိုများကိုအားပေး၍ မဖြစ်၊ ရင်းနှီးမှုကို
အမြန်ဆုံး ပျက်ပြားသွားစေနိုင်သည့် အပြုအမူများကိုလည်း
ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် မြေတောင်မြှောက်၍ မသင့်။

ကော င် စ စ ဝ န် ၏ မျက်စိထဲတွင် အလံဗင်ဘာတန်သည်
အလွန်အတွေ့အကြုံ နုသေးသူတဦး ဖြစ်နေသည် ။ စိတ်နေစိတ်ထား
ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ဦးမည့် သူ မဟုတ်ဟု ယူဆသည် ။ အလံဗင်၏
ဝတ်စုံသည် ကြည့်၍ မကောင်းအောင် ကျပ်လျက်ရှိသည် ။ အထူးသဖြင့်
လူငယ်၏ အင်္ကျီသည် ချိုင်းကြားမှ ကွဲထွက်သွားလေမလားဟု ပင်
ထင်ရလောက်၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤအမျိုးအစားသည် ပေါင်းသင်း
ဆက်ဆံရ ခက်တတ်သည် ။ အကယ်၍ ဆက်ဆံမည်ဆိုပါကလည်း
အနီးကပ်ဆက်ဆံ၍ မဖြစ်။ ခွာ၍ ဆက်ဆံမှ အကောင်းဆုံး ဖြစ်မည်ဟု
သူ ဆုံးဖြတ်သည် ။

သူ့ ခေါင်း မှ ကောက်ရိုး ဦးထုပ်ကို လက်တဘက်နှင့် ကိုင်၍
ကျန်တဘက်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်မရှိ လှည့်ကစားနေသော အလံဗင်ကမူ
ကောင်စစဝန်ထံမှ မျက်နှာသာပေးမှုကို ကြိုလင့်လျက် ရှိသည် ။
သူ့အားခဏတဖြုတ် နေဖို့ တားလိမ့်ဦးမည်ဟု ထင်သည် ။ အနည်းဆုံး
စပိန်ရှယ်ရီအရက်ဖြူတခွက်တော့ တိုက်လိမ့်မည်ဟု
ယုံကြည်ထားသည် ။ သို့သော်လည်း ကောင်စစဝန် ဘရန်းဒီးက သူ့အား
လိမ္မာ ပါးနပ်စွာ ဖြင့်အိမ်ရှေ့ တံခါးဝသို့ ရောက်အောင်
တွန်းပို့သွားသည် ။

' မနက်ဖြန်ကျတော့ ရုံးမှာ
ထပ်တွေ့ကြသေးတာပေါ့မစ္စတာဘာတန် '

' ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ '

' ရုံးကို အမြဲတမ်း ကိုးနာရီတိတိရောက်တယ် မဟုတ်လား '

' ဟုတ်...ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့၊ ရောက်...ရောက်ပါတယ် ခင်ဗျာ '

အင်္ကျီကော်လန် အထက်ရှိ အလံဗင်၏ မျက်နှာသည် နီရဲသွားသည်

။ သူသည် ဆင်းသွားရန် ဟန်ပြင်ပြီးခါမှ လှေကားထိပ်တွင် ရပ်၍
ကောင်စစ်ဝန်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်၏။ အေလ်ဗင်၏ အမူအရာကို
ကြည့်ပြီးအားတုံ့အားနာ ဖြစ်သွားပုံရသော နီကိုလတ်စ်က
သူ့အဖေအားတောင်းပန်ခယသည့် မျက်နှာထားဖြင့် လှမ်းကြည့်သည် ။
အေလ်ဗင်ကအထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြင့် သူပြောလို သော စကားကို
ပြောသည် ။

'ကျွန်တော့် ... မျှော်လင့်ချက်လေး တခုကိုတော့
ပြောခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ အက်စ်ထရာဒါလမ်းက ကျွန်တော်တို့
အခန်းကိုတော့တကြိမ်လောက် လာလည်ပြီး ကျွန်တော့်ဇနီး
မစ္စဘာတန်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ချီးမြှင့်ပေးဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်၊
နေရာကလေးကတော့ ခပ်သေးသေးပါ၊ ဒါပေမယ့် တတ်နိုင်သမျှ
ကြိုးစားပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံနဲ့ တူအောင် ကျွန်တော်တို့ ပြုစု
ပျိုးထောင်ထားကြပါတယ် '

ကောင်စစ်ဝန်က အယဉ်ကျေး အသိမ်မွေ့ဆုံးသော စကားလုံးများ
ဖြင့်အဖြေပေးသည် ။

အေလ်ဗင် ဘာတန်သည် သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းချုပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်။
ကောင်စစ်ဝန်၏ စကားကို နားထောင်ရင်း နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့လိုက်မိ၏။
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ... ကောင်စစ်ဝန်ကတော့ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။
သူ့နိုင်ငံကို ချစ်မြတ်နိုးခြင်း၊ ကျေးဇူး သစ္စာ စောင့်သိရှိသေခြင်း စသော
သဘောထားများ နှင့် ပတ်သက်၍ သူ့အပေါ်တွင် မည်သူကမှ
သံသယဖြစ်စရာ မလို ဟု အခိုင်အမာယုံကြည်သည် ။

သို့ သော် လည်း သူ သည် နိုင်ငံတကာသို့
လှည့်လည်သွားလာနေထိုင်လျက် ရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ

မည်သည့် နိုင်ငံသားပါဟူသော အသိအမြင်ကို ရှေ့တန်းမတင်ခဲ့သည်
မှာ ကြာပြီ။ ပြီးတော့လည်း ဥရောပ ယဉ်ကျေးမှုသည် သူ့အား
သိသိသာသာကြီး အသွင်ပြောင်းသွားအောင်အရောင်တင်
ပေးထားခဲ့သည် မှာ ကြာပြီ မဟုတ်ပါလား။ အေလ်ဗင်ဘာတန်ကတော့
ဒါတွေကို နားလည်မည် မဟုတ်။ ကောင်စစ်ဝန်သည်
ဟန်ဆောင်မှုလုံးဝ ကင်းမဲ့သော အေလ်ဗင်ဘာတန်၏ မလိုတမာပြုံးကို
မြင်လိုက်သောအခါသူ့ကိုယ်တိုင် ပင် မပြုံးပဲ မနေနိုင်။

ခုနစ်နာရီထိုးပြီ။ သူ့သခင် ကောင်စစ်ဝန်၏ ဆန္ဒအတိုင်း
ဂ ရေ စီ ယာ က ည စာ စား ဖို့ အသင့်ဖြစ်ပါပြီဟု လာ၍
အကြောင်းကြားသည် ။ ကျယ်ဝန်းလှသော ထမင်းစားခန်းကြီးထဲရှိ
ကြီးမားလှသော စားပွဲရှည်ကြီး တလုံး၏ ဟိုဘက်ထိပ် သည်
ဘက်ထိပ်တွင် သားအဖနှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်ကြသည် ။
သားအဖ နှစ်ယောက်သည် သူ တို့ အိမ်သစ်တွင် ပထမဆုံးအစာကို
စားသောက်ကြလေ၏။

ကော င် စ စ ဝ န် သ ည် သူ့အတွေးနှင့် သူ တချိန်လုံး
ငြိမ်ဆိတ်လျက်ရှိသည် ။ သူ့ အတွေးထဲတွင် ခရီးပန်းလာသော
သူ့သားငယ် နီကိုလတ်စ်အတွက် ပူပန်ကြောင့် ကြခြင်းလည်း ပါသည် ။
သို့သော် လည်း အချက်အပြုတ်ကောင်းခြင်းနှင့် ပြင်ဆင် ကျွေးမွေးပုံ
စနစ်တကျရှိခြင်းကိုမူ စိတ်ထဲက ကျိတ်၍ အသိအမှတ်မပြုပဲ မနေနိုင်။
ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းလှသော အခန်းအနေအထားကလည်း သူ့စိတ်ကို
ကြည်လင်လန်းဆန်းစေသည် ။ သူ့မျက်လုံးများ သည် သူ့ ဘဏ္ဍာစိုး၏
လှုပ်ရှားမှုများကိုလိုက်၍ ကြည့်လျက်ရှိသည် ။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည်
အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကြွနွေလုပ်မနေနိုင်တော့ပေ။

'မင်းနာမည်က ဂရေစီယာ နော် '

'မှန်ပါတယ် ... ဆီညော် '

'ဆန်ဂျော်ဂျီမှာ အမြဲနေသလား '

ဂရေစီယာက ကိုယ်ကို တောင့်တောင့်မတ်မတ် ပြင်ရပ်လိုက်သည်။ ။
တဖျပ်ဖျပ် ခါလျက်ရှိသော ဖယောင်းတိုင်မီးရောင်သည်
အတွင်းသဘောကိုလွယ်လွယ်နှင့် မဖော်ပြတတ်သော သူ့မျက်လုံးများ
ဆီသို့ ထိုးဟပ်လျက်ရှိသည်။ ။

'မဟုတ်ပါဘူး ... ဆီညော်၊ ကျွန်တော် မြို့ကြီးတွေမှာ
နေလာခဲ့တာပါ။ မြို့ကြီးတွေက အဆင့်အတန်း အမြင့်ဆုံးဆိုတဲ့
ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းတွေ ဆီမှာ ချည်း အလုပ်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်တော် ဒီအလုပ် မဝင်ခင်မက်ဒရစ်မြို့တော်က ဒီဩစတာဆီမှာ
လုပ်နေခဲ့တာပါ '

'မင်းပြောတဲ့ လူက အမတ်ကြီး မာကိုဆာ ဒီ ဩစတာလား '

'မာကိုဆာ ဒီ ဩစတာရဲ့ ဆွေမျိုးတယောက်ပါ ဆီညော် '

ကောင်စစ်ဝန် ဟာရင်တန်ဘရန်းဒီးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ။
ဂုဏ်ကြီးမြင့် သူများကိုသာ အရေးလုပ်ချင်ပုံရသော ဂရေစီယာ၏
ညဉ့်ကို သူ့စိတ်ထဲက မနှစ်သက်သလို ဖြစ်မိသည်။ ။ သို့သော်လည်း
လူတို့ ၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး အခြေအနေကို ကောင်းစွာ
နားလည်ထားသော လူကြီးလူကောင်းတဦး အနေဖြင့်
သူ့လက်အောက်တွင် အလုပ်လုပ်နေပြီ ဖြစ်သော ဂရေစီယာ၏
ချွတ်ယွင်းချက်ကို အပြစ်တခုဟု မသတ်မှတ်ချင်။ ဤ
ချွတ်ယွင်းချက်လောက်ကိုတော့ သည်းခံခွင့်လွှတ်သင့်သည် ဟု

ထင်သည်။ ။

'ထမင်းချက်ကို ပြောလိုက်ပါ။ မနက်ဖြန် မနက်မှာ ငါ သူနဲ့ တွေ့ချင်တယ်... လို့ ၊ ငါ့သားအတွက် အစားအစာ နူးနူးညံ့ညံ့ ချက်ပေးဖို့ မှာ ရလိမ့်မယ်'

ဂရေစီယာက ဦးခေါင်းကိုတချက် ညွတ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်ကလေးပြန်ထွက်သွားသည် ။ ဘရန်းဒီးက ကျေနပ်အားရသော မျက်နှာထားဖြင့် နီကိုလတ်စ်အား လှမ်းပြောသည် ။

'လူတော်တယောက် ဖြစ်ပုံပဲကွ '

သူ့စိတ်နှင့် တွေ့ပြီဆိုပါက သူ့အဖေသည် ' သိပ်တော်သည် ' ဟူသောစကားလုံးကို သုံးလေ့ရှိသည် ။

သူ စိတ်တိုင်းကျခဲ့သော မြင်းတကောင်၊ အစေခံတယောက်နှင့် သူ၏ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေဖြစ်သည့် ပါရီမြို့မှ ပါမောက္ခ ပေးလီးဗီးတို့ အပေါ် ခွဲ ဤစကားလုံးကို သုံးခဲ့ဖူးသည် ။ ထိုစဉ်ကတော့ နီကိုလတ်စ်သည် သူ့အဖေနှင့် တသဘောတည်း ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ သို့သော်လည်း အခု တကြိမ်တော့ဖြင့်သူ့အဖေနှင့် အမြင်ချင်း မတူပဲ ဖြစ်နေသည် ။ စောစောက သူသည် ဘဏ္ဍာစိုးဂရေစီယာ၏ မျက်နှာကို ဘေးတိုက်ကြည့်ခဲ့ရ၏။ မြင်မြင်ချင်း စိတ်ထဲကသဘောမကျချင် သလို ဖြစ်ခဲ့မိသည် ။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ရသည် ကိုတော့ သူ ဂဃနဏ မသိ။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ကော်ဖီခွက်ကို လက်စသတ်ပြီးသည် နှင့် တပြိုင်နက်လက်ကို မြှောက်၍ ရွှေနာရီကို ကြည့်သည် ။ ခရီးပန်းလာသဖြင့် စောစောစီးစီးအိပ်ရာဝင်မည်ဟူသော

စိတ်ကူးရှိသည် ။ သို့သော်လည်း နေရာသစ် အိမ်သစ်ဟူသော
ထူးခြားမှုကလေးက နီကိုလတ်စ်၏ စိတ်ကို
လှုပ်ရှားအောင်ဆွဲဆောင်လျက် ရှိနေသည် ဖြစ်ရာ အိမ်ပေါ်မတက်မီ
ပန်းခြံထဲ ခဏတဖြုတ်ဆင်း ကြည့်ပါရစေဟု ပူဆာသည် ။
သူ့အဖေကလည်း လိုလိုချင်ချင်ပင် သဘောတူခဲ့လေသည် ။

နီ ကို လ တ် ့ သ ည် ကုတ်အင်္ကျီကို သူ၏ သေးသွယ်သော
ပခုံးနှစ်ဘက်လုံးအောင်ခြုံ၍ သူ့အဖေနှင့် အတူ ထွက်လာသည် ။
အပြင်ရောက်သောအခါ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သောလေကို အားရပါးရ
ရှူလိုက်၏။ ခရီးပန်းလာသည့် အရှိန်ကြောင့် သူ့ခေါင်းမှာ
နောက်ကျိမူးဝေလျက် ရှိနေသေးသော်လည်း သူနှင့် ပန်းခြံအပေါ်တွင်
လွမ်းခြုံထားသည့် ည နေ ခင်း ၏ အေးချမ်းသာယာမှုအရသာကိုတော့
အပြည့်အဝခံစားရသည် ။ ပန်းဥယျာဉ်သည် သူ ထင်ထားသည် ထက်
အဆမတန်ကြီးလျက်ရှိ၏။

အဆင့်အတန်း မြင့်မြင့်နှင့် စနစ်တကျ ပြုစု
စိုက်ပျိုးထားသောပန်းဥယျာဉ် တခုဖြစ်နေသည် ။

နီ ကို လ တ် ့ သ ည် သူ့ ဖ ခင် ၏ ဘေးမှ ရပ်ကာ ပန်းဥယျာဉ်၏
အလှတွင် နစ်မြောလျက် ရှိသည် ။ မွေးကြိုင်သင်းပျံ့လျက်ရှိသော
မြေသင်းနံ့နှင့် ပန်းနံ့များ တွင် ယစ်မူးလျက်ရှိသည် ။ ယခင် အိမ်များ
တွင် နေခဲ့ရစဉ်က မရခဲ့ဖူးသည့် ထူးဆန်းသော စိတ်ခံစားမှုတမျိုးသည်
သူရင်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လျက် အောက်ဘက်ဆီမှ လှိုင်းပုတ်သံသဲ့သဲ့ကို
ကြားနေရသည် ။ ပျော်ရွှင်မှုသည် သူ့စိတ်ကို ချက်ချင်းပင်
ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စေသည် ။

' မသာယာဘူးလား ... ဖေဖေ ' ဟု နီကို လတ်စ်က ရေရွတ်သည် ။

ကောင်စစ်ဝန်က ပြီးသည် ။ သူ့အပြီးသည်
လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ရှိလှ၏။ သူ့အဖေ မျက်နှာပေါ်တွင် အလွန်
တွေ့ရခဲ့သော အပြီးမျိုးဖြစ်သဖြင့်နီကိုလတ်စ် စိတ်ကြည်နူးရသည် ။
ကောင်စစ်ဝန် ကိုယ်တိုင်မှာ လည်း သတိထားမိသည် ။ သူ့မျက်လုံးများ
သ ည ပွားချင်တိုင်းပွားကာ ချုံကြီးတခုသဖွယ် ဖြစ်နေသော
အိုလီယမ်းဒါး ပန်းချီနှင့် ထိကရုံးစည်းရိုးပေါ်တွင် ငေးစိုက် နေသည် ။
တင်းဇေး စွန့်ပစ်ခဲ့သော ဤပန်းဥယျာဉ်ကို သူ့လက်ထက်တွင်
အသစ်တဖန် ပြန်လည်ပြုပြင် မွမ်းမံမှု
ဖြစ်မည်ဟူသောအတွေးဝင်လျက် ရှိသည် ။ မျိုးကောင်းမျိုးသန့် ပန်းများ
ရွေး ရှိ စိုက်မည်။ အပြင်အဆင် အထားအသိုကို ယခုထက်ပို၍
စနစ်ကျအောင် လှပအောင်ပြုပြင်မည်။

' ဒီထက် သာယာလှပလာအောင် လုပ်လို့ ရတယ် ' ဟု သူက
ပြောသည် ။

' တို့ မှာ ဥယျာဉ်မှူး တယောက်တော့ ရှိရမယ်၊ ဖေဖေ
မနက်ဖြန်ကျယင်ဒီကိစ္စကို အဆင်ပြေသွားအောင် လုပ်လိုက်မယ် '

အိမ်ဘက် ပြန်လျှောက် လာကြသောအခါ ကောင်စစ်ဝန်သည်
သူသားအား ကြင်နာစွာ ကြည့်သည် ။ ဤပန်းဥယျာဉ်
ပင်လယ်ပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်သန်း တိုက်ခတ်လာနေသော
သန့်စင်လတ်ဆတ်သည့် ဤလေတို့သည် သူသား၏ ကျန်းမာရေးကို
ထိခိုက်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု မျှော်လင့်ချက်ထားမိသည် ။

သူ သ ည သူ နှ င် နီကိုလတ်စ်အတွက် ပထမထပ်
အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာဘက်ရှိ ဆက်လျက်ဖြစ်နေသော အိပ်ခန်း နှစ်ခန်းကို
ယူလိုက်သည် ။ ထိုအိပ်ခန်းနှစ်ခန်းကို ခန်းဆီးတပ်

တံခါးပေါက်တပေါက်ဖြင့် ဆက်ထားသည် ။ အကယ်၍
ညအချိန်မတော် သူ့သားငယ်အိပ်ရာမှ နိုးခဲ့ သည် ရှိသော်
သူအလွယ်တကူ ထသွားပြီး ကြည့်နိုင်သည် ။ တကယ်ဆိုတော့လည်း
အိပ်မပျော်သောရောဂါ အပြင်းအထန် စွဲကပ်နေသည့်
သူကိုယ်တိုင်ကပင်လျှင် အလွန်အအိပ်အနေ ဆတ်သည် ။
ပြီးတော့လည်း သူသည် သူ့သားငယ်ကို မျက်စိအောက်မှ အပျောက်
မခံနိုင်သူမဟုတ်။ သူ့သားငယ်အား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမှ ။
တခြားဘယ်သူမှ စောင့်ရှောက်သည် ကိုလည်း မကြိုက်။
ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းလည်း မရှိ။

အထူးသဖြင့် ညအချိန်မတော်တွင် သူ့သားငယ်သည်
ဘီလူးစီးသလိုလို... ထမင်းလုံးတစ္ဆေ ခြောက်သလိုဖြစ်ကာ အိပ်ရာမှ
နိုးလာတတ်သည် ။ ထိုအခါမျိုးတွင် နီကိုလတ်စ်သည်
ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်ကာ နှလုံး ခုန်မြန်နေတတ်၏။ တကိုယ်လုံး
ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် ဖြစ်သည် အထိ တုန်ယင်လှုပ်ရှားနေတတ်၏။
န ဖူး တွ င် ဇော ချွေး များ ပြန်နေတတ်၏။ ဤအဖြစ်မှာ
မကြာခဏဖြစ်တတ်သော သူ့သားငယ်၏ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့ မှု
လက္ခဏာတရပ်ဖြစ်သည် ။ ဤလက္ခဏာရပ်အတွက် ကောင်စစ်ဝန်မှာ
အမြဲတစေ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရလေသည် ။

အပေါ်ထပ်တွင် ခရီးဆောင် သေတ္တာများ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သည် ။
နီကိုလတ်စ်သည် အဝတ်အစားများကို ချွတ်၍ ရေချိုးခန်း ဝင်သည် ။
ခြေ လ က် များ ဆေးသည် ။ မျက်နှာသစ်သည် ။
ပါမောက္ခဟေးလီးဗီးကသူ့အတွက် ပေးထားသော အားဆေးရည်ကို
သောက်သည် ။ ပြီးတော့သွားတိုက်သည် ။ ထို့နောက် ညဝတ်အင်္ကျီနှင့်
ဘောင်းဘီများကို လဲကာသူပြုလုပ်နေကျ ထုံးစံအတိုင်း

ဘုရားရှစ်ခိုးရန်အတွက် သူ့အဖေ ဘေးတွင် ခူးနှစ်ဘက်ထောက်၍ ထိုင်လိုက်လေသည်။ ။

ဥရောပတိုက် အတွင်းရှိ နိုင်ငံအသီးသီးသို့ လှည့်လည်သွားလာနေထိုင်ခဲ့ရသဖြင့် အတွေ့အကြုံ စုံလှပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဟာ ရ င် တ န် ဘ ရ န်း ဒီး သ ည် ယခုအချိန်အထိ ဘာသာရေးကို ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးဖြစ်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူသည် ဘာသာကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည် ဟု ဝန်ခံလေ့ရှိပါသည်။ သူ့အနေဖြင့် နယူးအင်္ဂလန်ပြည်နယ်အတွင်း၌ အခြေစိုက်ခဲ့ကြသော သူ့ဘိုးဘွား ဘီဘင်များ ၏ အတွေးအခေါ်အယူအဆများ အပေါ် ပျက်ရယ် ပြုကောင်းပြုမိမည်ဖြစ်သော်လည်း သူတို့ ၏ ပြင်းထန်သော ပြုရီတန်ဘာသာ အယူဝါဒစိတ်ကတော့ သူ့ အသွေးအသားထဲတွင် ခိုင်မာဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ။

သူ သ ည် သူ့ သား ၏ ပခုံးတဘက်ပေါ် လက်တင်ပြီး ဦးခေါင်းကို ညွတ်ကာသူ့သားငယ်၏ ဘုရားရှိခိုးသံကို နားထောင်လျက် ရှိသည်။ ။ ပြီးဆုံးသွားသောအခါသူ့ကိုယ်တိုင် ဘုရားကို အာရုံပြု၍ ဤအရပ်ဒေသတွင် နေထိုင်ကြတော့မည့် သူတို့ သားအဖ နှစ်ယောက် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းဝေးအောင် စောင့်ရှောက်ပေးပါမည့် အကြောင်း ဆုတောင်းသည်။ ။ ထို့နောက် သူသည် ခဏမျှငြိမ်ဆိတ်နေပြီး အသံကို ခပ်အုပ်အုပ်လုပ်၍ လေသံဖြင့် သူ့သားအား ပြောသည်။ ။

'ဒုစရိုက်သမားတွေကို ဘုရားသခင်က ခွင့်လွှတ်ဖို့ ဖေဖေတို့ ဆုတောင်းရဦးမယ်၊ အထူးသဖြင့် မင်း အမေအတွက် ဖေဖေတို့ ဆုတောင်းပေးရလိမ့်မယ်'

ခဏမျှ အကြာတွင် နီ ကို လ တ် စ် သ ည် မြင်းသားရေဖြင့်

ပြုလုပ်ထားသောကော်ခိုးဗား အိပ်ရာကြီးပေါ် သို့ ရောက်သွားသည် ။
ကော င် စ စ် ဝ န် က တော့ သူ့ သား င ယ် ၏ အိပ်ရာခုတင်ဘေးမှ
မခွာနိုင်သေး။ ပွင့်ထိုးအဖိုးတန် ဘရိုက်ကိတ်ခြုံစောင်များ
အောက်ရောက်နေပြီဖြစ်သော သားငယ်ကို စိတ်မချသည့် နှယ်စောင့်
ကြည့်နေဆဲ။

' သားသား၊ မင်း ကနေ့ပင်ပန်းလာတယ်၊ ညတိုင်း ဖတ်နေကျ
စာအုပ်ကို ကနေ့ည ဆက်မဖတ်ဘူးနော်'

နီကိုလတ်စ် ပင်ပန်းနေသည် မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည် ။
အိပ်ရာပေါ်ရောက်ကတည်းက မျက်ခွံများ လေး
ကာအိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း သူ အိပ်ရာမဝင်မီ
ညစဉ်စာဖတ်ပြနေကျအလုပ်မှာ သူ့အဖေ ဝတ်မပျက်လုပ်လာခဲ့သော
အလုပ်ဖြစ်သည် ။ ထိုအလုပ်အပေါ်တွင် သူ့အဖေသည် သာယာမှုရှိသည်
။ သူ့ကြောင့် သူ့အဖေ၏ စိတ်သာယာချမ်းမြေ့မှု မပျက်စေချင်။ သူသည်
တချက်မျှ ကြိုးစား၍ ပြုံးလိုက်ပြီးသူ့အဖေအား ကြည့်သည် ။ သူ
မအိပ်ချင်သေး၍ စာဖတ်ပြပါဟု ဆိုသည် ။

ကောင်စစ်ဝန်သည် ခဏမျှ ချိန်ဆနေသေးသည် ။ သို့သော်လည်း
သူ့ချစ်သောသားအတွက် ပြုနေကျဝတ်ကို သူ မပြုပဲ မနေနိုင်။
ကပျာကယာသူ့အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ချက်ချင်းပင်
ပြန်ထွက်လာသည် ။ သူ့လက်ထဲတွင် စာအုပ်ထူကြီး တအုပ်ပါလာသည်
။ စာအုပ်မှာ အေကာမန်း၏ ငှက်များ အကြောင်း စာအုပ်ကြီး ဖြစ်သည်
။ သူသည် နီကိုလတ်စ်၏ ခုတင်ဘေးတွင် ဝင်ထိုင်ပြီး မျက်မှန်ကို
တပ်သည် ။

'မင်း မှတ်မိသေးတယ် မဟုတ်လား နီကိုလတ်စ်၊ အာဗီးလီးမှာ

နေတုန်းက နောက်ဆုံးည ဖတ်ပြခဲ့တဲ့ အခန်းဟာ
တောင်အာဖရိကတိုက်ငှက်တွေ အကြောင်းပေါ့။ သိပ်ပြီး
စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ဘာသာရပ်တစ်ခုပဲ။ ကနေ့ည
သိပ်ပြီးများများ တော့ မဖတ်ပါဘူး။ အဆက်ပြတ်မသွားရုံလေး
ဖတ်ပြမယ်၊ ဖေဖေတို့ အခု ရောက်နေတဲ့ နေရာက...'

လက်ထဲမှ စာအုပ်ကို လှန်၍ ဖတ်ရင်း တန်းလန်းနှင့်
ရပ်ထားခဲ့ရသောစာမျက်နှာ နှင့် အပိုဒ်ကို ရှာသည် ။ ထို့နောက်
ချောင်းတချက်ဟန်လိုက်ပြီးစာအုပ်ကို စ ဖတ်သည် ။

'ငှက်ကုလားအုပ်သည် စထရူးသီအို မျိုးနွယ်ဝင် အုပ်စုဖြစ်သည် ။
ခြေချောင်း နှစ်ချောင်းမျှသာရှိ၍ ရင်ဘတ်တွင် ဝမ်းဗိုက်မရှိခြင်းသည်
ငှက်ကုလားအုပ်၏ ထူးခြားမှုတခု ဖြစ်၏။ ငှက်ထဲတွင် အကြီးဆုံးသော
သတ္တဝါဖြစ်သည် ။ ငှက်ကုလားအုပ်အထီးသည်
အမြင့်ခုနစ်ပေနီးပါး ခန့်ရှိ၍ ကိုယ်အလေးချိန်သည် ပေါင်သုံးရာ
မျှလေးသည် ။

သဲထူထပ်သော လွင်ပြင်များ နှင့် ပြန့်ပြူးသော နယ်မြေဒေသများ
တွင် ကျက်စားသည် ။ ခြေထောက်ကို အားပြုသော အစုဖြစ်သည် ။
ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက်သို့ ခေါ်လာလျှင် အလွန်ကြောက်ရွံ့
ထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်တတ်သည် ။ ဤငှက်များ သည် သူတို့
အတောင်များကို လုံးဝ အသုံးမပြုနိုင်ကြပေ။ အထူးသဖြင့် အထီးများ
သည် သူ၏ သားသမီး များ အတွက်ပူပင်သောကကြီးတတ်၍ ...